

som ikke ere knyttede til selve den kunstneriske Drift, men høre til den administrative, sanitaire, materielle Bestyrelse saasom Garderobe- forvaltere, Kasserer, Bogholder, Væge osv. osv. For alle disse Folks Bedkommende synes der at være Villighed for, at de blive satte paa samme Fod som de øvrige Statstjenere; den Henvisning til Feuindtægt, som er givet, træffer kun de egentlige Skuespillere og Skuespillerinder, Sangere og Sangerinder, Dandsere og Dandsferinder, ikke Andre. Hvorledes nu den høitærede Minister vil klare den indtraadte Vanftelighed, veed jeg, som sagt, ikke; jeg maa overlade til ham efter de Ytringer, han er fremkommen med, at rede sig ud, som han kan, af denne Knibe, som ikke er voldet af Thinget eller af Finantsudvalget eller Theaterudvalget, men som er en simpel Consequens deraf, at den almindelige Lønningslov, efter at have ligget uftadsættet i lang Tid, kom frem og blev stadfæstet af Kongen den 26de Marts, efterat Betænkning, Vædringsforslag og Alt dette var særddigt. Men hvorledes det end forholder sig dermed, seer jeg ikke, at der er nogen Dpferdring til paa Grund af denne ene Mislighed at modsætte sig Optagelsen i Finantslooforslaget af det Vædringsforslag, som her foresligger.

Spørgsmaalet bliver da kun dette: Er der for Thinget nogen Anledning til nu at søge at bringe hele Theaterspørgsmaalet ind paa en Bane, hvor en Løsning dog fremstiller sig som mulig? Der er ikke Tale om i den Forstand at „stasse Theatret No“, at dets Stæbne skulde være afgjort ved den Afstemning, der finder Sted enten i denne Sag eller i den større, selve Theaterlooforslaget; der er kun Tale om at kryde det første Stykke Vej af en Bane, der omfider kan bringe Theatret i en vis No. Og hvad forstages der ved No? Derved tænkes ikke paa at forhindre en Forstyrrelse, som griber directe ind i enhver Forestilling, som forhindrer Skuespillerne fra at agere, Dandserne fra at dandse og Sangerne fra at synge; det kunne de naturligtvis gjøre, hvad vi end her beslutte, thi vor Afstemning forstyrrer ikke den Enkelte i hans Gjerning. Vi tale her om den No, som skal gjenntrengre den hele Bestyrelse, og som

er en Forudsætning for, at der kan lægges en alvorlig og sammenhængende Plan for en længere Fremtid, og den Art No har Theatret savnet meget længe, og fremfor Alt har det savnet den i den sidste Tid. Værede Medlemmer tale hyppigt, som om vi for Diebliffet havde en Theaterbestyrelse — og dette gjælder navnlig om det værede Medlem her liggeoverfor (Th. Nielsen) — hvis Dpgave det var alene at tage kunstneriske og æsthetiske Hensyn, og saa at lade Fiolen sørge med Hensyn til Deconomien, medens Sandheden er den, at vi i de sidste Aar have haft en Theaterbestyrelse, som — Gud bedre det! — har sat Kunsten og Æstheten som Nr. 2 og Nr. 3 og Pengene som Nr. 1, fordi saaledes behagede det Rigsdagen. Dette er den virkelige Sandhed; vi have i de sidste Aar under den Theaterbestyrelse, som nu fungerer, seet Deconomien og Indtægten sat som det Første og Vigtigste, det Øvrige i anden Række. Det har ikke været til Held for Theatret, navnlig ikke til Udvikling for de Sider af Theatret, som give det dets virkelige Betydning; men det har været en nødvendig Følge af den herkende Aro og Usikkerhed. Derfor siger man nu: Bryd en Bane, hvorpaa det dog er muligt at lægge en Plan for Fremtiden, som giver nogenlunde Sikkerhed. Lad ikke Theatret leve fra Dag til Dag og fra Aar til Aar, lad det ikke uforstandigt opbruge den aandelige og kunstneriske Capital, som hidtil har sat det istand til at fore en fornøftig og ordentlig Husholdning! Saa svares der hertil: „Ja, men der er Tale om altfor mange Penge; tænk dog, hvad dette er, 250,000 Rd.! Hvilken uhyre Sum er dette ikke, og til hvormange andre nyttige Ting kunde de ikke anvendes!“ Ja, enhver Sum vøer naturligtvis op, naar man tager den for et større Antal Aar. Der som der er Tale om 5,000 Rd. om Aaret, og man saa kaster Bliffet ud i 100 Aar, saa lyder det stort at sige: 500,000 Rd.; men i Virkeligheden vøer Summen jo slet ikke derved. Her er og bliver det ogsaa kun den samme Sum for hvert enkelt Aar: 50,000 Rd.; hvad enten vi vedtage dette Forslag eller et, saa er Summen dog kun 50,000 Rd., og ethvert Multiplications-